

דברי תורה

1.6.56

מס. 29

כ"ב סיון

דברת חג הגז

לחג זה חשיבות משלו בתווי התרבותי שלנו. אמנם מקורו איננו בדת ואין אנשים הדוקים חוגגים אותו; אך כמו שחגים אחרים (פסח, שבועות, סוכות) מקשרים אותנו למעגל העונות החקלאיות ולשמחת האדמה, בא חג זה לקשר אותנו עם בעלי החי שלנו.

אבותינו בארץ ישראל ובגלויות השונות היו בחלקם הגדול רועי צאן, ואפשר היה כימים אלה למדו את אשרו של אדם לפי מספר הראשים בעדריו. חג הגז, איפא, היה מעורר שמחה גדולה בקרב כל האוכלוסיה, כפי שניתן לנו להוכיח לפני כמה חודשים, בחגגת בית הספר, כשהילדים הציגו את המחזה התנ"כי "נבל ואביגיל".

אנחנו, בקבוצנו, ובטאר המשקים המגדלים צאן, ממשיכים מסורת יפה זו, והכנסת חג הגז למעגל החגים הקבועים שלנו מהווה צעד נוסף בעצוב דמותו החדש-בוחית של קבוצנו.

הודעה מאז המערכת

אנו פונים לכל החברים, הן לאלה היושבים בבית, והן לאלה הנמצאים מחוצה לו, להזריט אל המערכת את המאמרים והרשמים שהם עלולים לכתב, על כל נושא הקשור בחיינו, או בחיי התנועה (משפט זה מכוון לשליחים שלנו בחוץ לארץ).

מול טוב

למשפחות בן חיים ו ריינס במלאות להן 10 שנות נשאיין.

על הנעשה בענפים

מטע. הנטיה החדשה נקלטה יפה. היא כוללת 45 ר' תפוחים, 10 דו אנשים, 10 ד' חרובים ו 5 ד' שונות. נטיה זו מגדילה את שטח המטע שלנו עד כדי 180 ד'. פריחת התפוחים בתאורה השנה, ותופעה זו היא ארצית. השנה יניבו פרי 20 ד' קפוחים ו 15 ד' סויפים; גם יהיו קצת חרובים וזיתים. אין מצפים השנה ליבולים וצאים מן הכלל.

נקטנו בשיטת אבור חדשה: לא חורשים וגמלא מאבדים את השטח, אלא קוצרים את העשביה, המשמטת אז מגן בגד השמש וגם מעין זבל ירוק. למטע זה רכשנו מק-צרה מכנית חדשה.

כרם. שטחינו כוללים עוה: 35 ד' בשנה החמישית, 30 ד' בשנה הרביעית, ו 9 ד' כרם צעיר. השטח יניבו פרי 65 ד'. לפני כל הסימנים אפשר להתכוון ליבול ברכה; אך אין אנחנו היחידים בארץ, ובכדי לשור על על טיב ולעמוד בהתחרות בחוץ ספול קפוחי, המתבטא ברלול ובאבוקים כמוער הנכון, על מנת להבטיח פרי נקי ויפה.

לפי הטבת הראשון מצפים ליכולים הבאים: מלכת הכרמים טונה וחצי לדוב
נס; מדלין טונה לדונס; כמוסקט עוד קשה לחתובא.
בשטח הצעי ר מספלים בעת בעאוב הצורה, עבודה מקצועית גרידה. במטע זה חו-
לים הרבה הקוות, כיוון שנטועים בו זניה אפלים; חלק ממנו (2 ר') משמש נסיון
בארץ לזן "הימונטליקה", המבטיל בסביבתו באוקטובר.
עד כה העבודות בוצעו בזמן. כרגע יש לנו מאט פגור, טאנו מקוים להח-
בבר עליו חור זמן קצר.
השנה נכנסנו לטרות השדה של מנהל חמים של הממשלה. מנהל זה מבצע כדי-
קוח קרקע על מנת לקבוע את כמות המים הנחוצה בכל השקאה. על ידי כך מקוים
אנחנו לחסוך בהוצאות הייצור ולייעל את עבודת ההשקאה.

מסמא. אנו עומדים עתה בראשית הקיץ. התלתן נותן את קצירו האחרון לירק.
ישאר עוד קציר לזרעים; חכרת "הזרע" משלמת מחיר גבוה, והיא מעומיפת לעורר
את גדול זה לגרעינים, הן מבחינה פנימית, כדי למלא את החסר, והן לצרכי יצוא.
הטלק הצליח יפה מאד השנה והוא מאובס יום יום לרפת וגם לצאן.
אנו זורעים בקרוב עשב סורני, כמו לפני שנתיים, לאחב שנוכחנו לדעת
שהוא הגדול הקיצי המתאים לאדמת שלנו והוא יכול להצליח יפה. הוא ישמש גם
ירק וגם חציר.

החבר אשר צריך להכנס לענף לקראת עונת הקיץ הנוערת טרם נראה באו-
מק, אך נקוח שבעיה זו, אשר לה וחק רב, תבוא פעם על פתונה.

מאיר

מרגה. עקב ממזג האויר הרע ששרר באכיס זה, נתאחרת התחלת הגדול הרגיל וקט
כעת מתחילות הבריכות להניב. גם עונת ההטלה אחרת לבוא בחודש לעומת אשתקד.
ההטלה משביעה רבון אך יהיה צורך להעביר את הדגים במהירות האפשרית כדי
להוציא עד כמה שאפשר יותר דגים מההטלה. כינתיים יש להם שטח מחייה יותר
גדול ואפשרות להתפתחות מהירה. כיתר הבריכות הגדול הוא כעת די טוב והדגים
שנכנסו בפסח במשקל 10 גרם מתקרבים עתה ל 100 גרם.
בשטח החדש, נגמרו העבודות והיציקות פרט למחסנים וקטע קטן של רשח
הספקה המים. הבריכות הוצפו מים ולטני כמה ימים נגמרה הכנסת הדגים בכל
בריכות הפטוס. השטח הכללי העומד עכשו לרשותנו הוא 490 דונם נטו.
הבעיה העיקרית העומדת לפנינו היא המחסור בגרעינים וזבלים. אין לנו
מלאי שהם ואנו חיים ממש "מהיר לפה".

אינפורמציה על המחרש באסיסה וכווערות תופיע בגליון הבא.

יומן העורך

לרגל ההתרגשות שהעוררת אצלנו לגבי משחק ה"קריקט", חשבתי לנכון
צודק להביא לתשומת לבם של קוראינו חומר מלא ומדויק של המשחק, ולשווח
על מקומו הנכון בחיי הקבוצ, תפקידו ומגמתו. הלכתי ישר לפה הסוס, או יותר
נכון פניתי למר אפשטיין, וקבעתי אתו שיחה בחדרו; על יד כוס תה. הצגתי את
עצמי כשחקן מנוסה וותיק, ובשעה 4.30, לבוט בגדים לבנים, עם כדור בירי
השמאלי ומחכט (בט) בירי הימנית, דפקתי על דלת חדרו. זו נפתחה ונכנסתי ל-
כלוב האריה.

החדר היה די צנוע: על הקירות נתלו הרבה סיסמאות ביו הלסון: "חבר,
חשאר על הכדור" או "החזק את המקל ישר" או "חסוך יתיה מרן". על יד הסיסמ-
אות נתלו הרבה מחכטות, ישנים ותיקים וחרישיט ובאמצע החדר שני ילדים בגיל
הרך היו זורקים כדורים אחד לטני. פניתי סוף סוף לבעל החדר באמרי: "אני
נקוח שלא תעיתי. האים זהו חדרו של שחקן הקריקט המפורסם, מר אפשטיין?"
הוא חיך דענה: "קשה לדעת כיצד נחטת, אבל לא תעית". הוא הציג לפני את יתר
החברים בחדר, מר כהן ורעיתו, וגב. אפשטיין. כלם רצו ללחוץ את ידי, אך לא
יכלו כיוון שירי היו מלאות כלי קריקט. בסוף, אחרי שהתחרתי מהכלים (אני
חוטב שטכתי עצם קטן ברגלה הימני של גב. כהן חור כדי פעולה זו) יטכתי
לשתות כוס תה ופתחתי בשאלות. הראשונה הייתה: "מה היו תוצאות המשחק בינכם
ובין גבורת חיפה בשבת שעברה?" מתוך תגובתם יכולת לחשוב שקללתי אותם או
שהוצאתי מילה גסה. פניהם של אפשטיין ושל כהן נראו אדומים, גבורות כהן
ואפשטיין המטיכו לדבר, אבל בקולות יותר גבוהים, והילדיוסדקו את הכדור ואת
המקל על ראשי. (למדלי לא פגעו בי אלא במר אפשטיין. לאחר שהילדים הפסיקו
לבכות מר אפשטיין ענה: "הטבנו 52 ריצות, וחטיפה (המילים הבאות נאמרו בקול
מלודרמטי) 53 לטלש וויקטסון". אני לא ידעתי עוד, לפי תשובתו, מי נצח. אז כרנד-
תי את ראשי, הראתי להם פנים טחצים כועסות וחצין מחייכות ועניתי: "מממממ!"
"אתה צודק", אמר מר אפשטיין, "אבל מה יכולנו לעשות? הסיבות כדורות
לנו. קדם כל חומר אמון, וחולטה בחכיסה (בטינג) וירוי (בולינג). אין לנו שר-

מחאית לאימונים. וקשה לפנות את כל השחקנים לאימון בבת אחד. גם הנסיעה הא-
רוכה לחיפה מעייפת מאד. נחול המשחק בשנה על ידי אריק היה מצוין. ויש לא-
מר שלו הצטיין במשחק הפעם. גם במשחקי "ססט" באנגליה היו קבוצות שהשיגו
פחות מ 52 ריצות.

הסקתי מתשובתו את המסקנה שהפסדנו ואמרתי: "אין דבר, בפעם הבאה חנו
להם בעיטות בבטן, כשהטופס לא יוכל...". לא נשמע שום רעש בחדר, מלבד זה
של הקומקום ושל הכוסות שזרקו עלי על ידי אפסטיין וכהן. "זה לא קריקס",
אמר מר אפסטיין.

הבנתי שהעלכתי אותם ובמהירות שאלתי עוז שאלה: "וכאיזה צעדים אתם
חושבים לנקוט כדי לשפר את המצב?". "הדבר הראשון הוא לעשות מגרש טוב ובוזה
התחלנו. אנו מנקים שטח על ידי היר הצאן. עם גמר המגרש יתאפשרו אימונים סרי-
רים, וגם תהיינה לנו אפשרויות להזמין חכרות מבחוץ לשחק אצלנו וכך בחסל
את ענין העיפות מנטיעות ארוכות. אנו עומדים לשחק נגד החושלים בעוד כמה
שבועות ובמשחק זה יסתייס הטלב הראשון. בטלב האחרון ססור השנה טוב נשחק
3 משחקים נגד חיפה, מושב הכונים והחושלים; ואחרון, אחרון חביב, צפון ארץ
נגד הדרום. "והתמרמר לפתע: "אך אינני חושב שנשתתף במשחק זה".

על נמת לשמח את ליבו שאלתי אותו האים הות מוכן לתאר את המשחק
האחרון שבו נצחנו. הוא חשב במשך חצי שעה, התקומט קצת עם מר כהן, ולבסוף
בפנים עליונים צעק: "בשנצ 1883 גברנו על קבוצת שחקנים ממטולה! אני לא
אספר לך את תהליך המשחק אבל אנחנו בראה לך. "ובזה הוא ומר כהן זרקו את
כסאות השלחנות והארוכות החוצה דרך החלון, ואחריהם גם את הנשים והילדים,
והתחילו לעשות תנועות באמצע החדר הריק. התעוררתי בשעה 1.30
בבוקר וראיתי שהם עוד זורקים כדורים וצועקים: "דרור! עכור!", ושוב הלכתי
לישון. בשעה 3 התעוררתי טוב ושמעתי: "וכך סיימנו את המשחק. נצחנו מחלם
לכפר הנשיאן".

"מצוין, אמרתי, וכשאלה אחרונה אולי יש לכם כמה הערות בקשר לעתיד
משחק הקריקט בארץ וכלל האים הוא חיובי לדור הצעיר?". שניהם קמו בתנועה
אחת, שמו יד על החזה ובכה אחד החלו לנאום בקולות מלאי התרגשות: "אין דבר
יותר חשוב היוצר רמות חלוציות קבוציות מחקר מאשר משחק הקריקט נחלתנו
העבור בלי ספק לדור הצעיר. כרגע התחלנו להכשיר את הכיתות הגבוהות, להדריך
ולחנך אותן. אך חזוננו הוא שכל ילד מגיל 3 ומעלה יחזיק בידו את המחבט
אנו ~~בשדה~~ פאנו בטוחים כי השגת מטימה זו תיצור המשך יציב לקבוצתנו השקע-
נו כה כה רב. כראי לציון שבמשחק הקודם השתתף צביקה מהנוער, ובמשחקו הרא-
שון שחק באופן יוצא מן הכלל. נוסף לזה ~~במשחקים~~ במשחקים הצנועים של ילדי
בית הספר, ראינו לא רק התענינות מעוררת, אלא גם כשרון ממשי ילדינו למערכה
קדימה לכבוד הארץ ואנו עומדים לפני פרשת דרכים. לפנינו ארוכה וקשה...".
השארתי אותם עומקים וצועקים, וחלתי דרך החלון החוצה, וברחתי לחדרי.
החלטתי שמיר אחיל ללמוד שחמט.

י"ג

תכנון בענף הבנין (המשך)

מסיכום טכניות לא היה באפשרותנו להכנים את סקירתו המקיפה של גבריאל של
בשלמותה בגליון הקודם, ועם החברים הסליחה, בחלק זה של הסקירה מדובר על
טכניות ועל בצוע הביוב.

2. מכניות. א. בית אימון ולול בתכנון, על ידי הסוכנות. הכביה היא קרבה בית
האימון ללולים וקביעת הכוון להמשך המכנים. שני המכנים יהיו מבטורה בגלל
הקרע.

ב. המחסן החדש יהיה מחסן עם קירות סביב סביב, עם-גב בלוקים או כסו-
נדהג, ישאבסס, עמלית וחלונות. שמושו יקבע על ידי החצרן, תחלת העבודה:
יחד עם הלולים.

ג. חדרי חולים: בגלל העברת התקציבים מכנית לבטחון על ידי הסוכנות
אין עדיין התקדמות בקשר עם מבנה זה שתקציבו ותכניות העבודה שלו מושלמים
ומוכנים לבצוע.

ד. מגר אוכל: החלט סופית להקים ער הנצול המלא של התקציב. אנו נמשיך
עוד כשלב הרכבת התקציב. התכנית לפי דוגמת מצובה, ללא החלטה סופית בנוגע
למטבח.

ה. בית ספר: בגלל חוסר כספים ותקציבים, נאלצנו לדחות את כניית בית
הספר.

ו. סגירת הלול הישן חוסר פועלים לעכרת החומר ולחפירה מונע בינתיים
את סגירת הלול הישן. קטורה עם זה הקמת בית כסא בשכונת הרהקל שנעשת על ידי
אותה הפירמה.)

ז. מחברים התשכל עדיין לא סיים את ציורתהכנית לבית גנרסוריים על אף הלחץ שלנו ושל הסוכנות, הסכויים להטות החקצים להקמת מבנה זה הם עדיין קלושים.

3. כיוון הכרה "חרות" שעובדה אצלנו מקטרת את השכון החדש, עמאת הביתנים, את בן הילדים החדש לרשת הכיוון שלנו ומבצעת תקונים ברשת וחכורים שלא נעשו עדיין. המתקן הסופי שיאפשר לנו את השמוש בכל הטרותים יעשה על ידי בלצר (חיפה), שיש לנו חוזה איתו זה זמן רב, עכוב בצוע עבודה זו נגרם על ידי העקרו של הבגר, אשר היה זמן רב מגויס למטרות צבאיות.

מחלקת הבניה מנתה למשק שלנו מנהל עבודה שיהיה אחראי לכל עבודות המחלקה. מקוימטזה יטחור אוהי לספול כחכניות, ובחקציות לכיוון ולנקוד. עומדת עדיין לפנינו הכעיה מכבדה של תקונים למבניסוגט הצד הכספי וגם הקושי בהטבה כוח אדםאינם מאפשרים לנו תקונים וחשלמות שמחכים זה כבר כמה שנים. רק תקציב על ידי המשק יכול לסייע לפרון הכעיה, על ידי קניה החומרים הדרושים והטבה בעלי מקצוע.

גנריאל.

מ פ י ה ט פ

שפת האם

ילדה אורחת ממשק "יקי" אוכלת בחדר האוכל ופונה אל אביה בטאלה: "אבה, למח החברים השלחן זה מדברים אנגלית, הם לא יודעים גרמנית?"

כך רואים אוהנו הילדים

ילדי בית הספר יצאו לטייל והתחילו לדבר על ענייני כלכלה. וכוח ער התפתח על השאלה מי גזבר המשק ומה פעולתו. אחד טען שמופתי הגזבר (זה נכון) וחשני טען שג'ו הגזבר (הוא מרכז משק). למסופ פסק דין צפניה בזו הלשון: "אתם לא יודעים, בעצם מופתי הוא הגזבר המביא את הכסף הביתה, וג'ו הוא הגזבר המוציא אותו למחרת היום."

מכתבים למערכת

אדון,

לפי תוכן מכתבו של "יודע דבר" בעלון החדש, הגעתי למסקנה שאולי הוא יודע הרבה דברים, אך על הקוקו וההנהגותו הוא אינו יודע ולא כלום. לא הייתי קורא לו שקרן ממש, אלא מסלף היסטוריה, כן "בלפר", וגם מסורף וחולה דוח, כן וכו' וכו' חולק אני על דעתו. כאילו 27 בפברואר הוא התאריך המוקדם ביותר שהקוקו נשמע בארצנו או בארץ אחרת. ארטה לעצמי להודיע ל"יודע-פחות-מגבר" שביום 15 בפברואר נסעתי לתל אביב על מנה לבקר אצל מכירים שלי. זה היה יום חם מאד ונהג המכונית קלה את כובעו על וו תחלון. לקראת ערב מזג האוויר התקרר במקצת, והנהג הרים ידו להוריד את כובעו. פתאום הוא עצר את האוטו וכשקם שתחרר או בקעה קריאת הקוקו וכתוך כובעו של הנהג ישב קוקו קטן וכיזר הוא עלה לשם, נשאר הדבר מיטורי עד היום הזה. פרופסור שוורצקופף, שספרו הידוע "הקוקו בפרשת הרכיבה" מבחש שהוא עלה בראש פינה; אבל ד"ר פילדלפיג, בספרו הלא כל כך ידוע: "הקוקו, היום אחמול ומחר", טוען שזה לא יכול להיות והוא עלב כמבריה. אני רק יודע שהוא היה צריך לרדת בבית ליד. לאחר בריקת כרטיסו הוכח שתקוקו החזק בכרטיס שהיה יפה עד חורה כלכונמה יש למר "יודע שום דבר" לענות לזה? 27 בפברואר, פניח 11

החתום: יודע קצת יותר מיכר.

אדון,

קראתי מכתבו של "שוותה גזון" בעלון האחרון בהמתחן דב. גם אצלי מופיע חופעה מוזרה מאד. עלי להודיע שלא ישנתי במיטתי זה כבר יותר משנתיים. לפני שפתיים נכנסתי לחדרי ומצאתי איש יושב על המיטה, עיניו סגורות והוא נושם עמוק ברעש, כמו קטר רכבת. הוא גם אכל בוסנים וחיה זורק את הקליפות על הרצפה. אמרתילו שיש לו חוצפה והיכן חושב הוא שאמצא לי מקום ליטון. הוא ענה לי "חשט ותמצא". כזה הוא צדק, כי מצאתי מקום בארון ואני יטן עתה בעמידה בתוך הארון. התרגלתי כבר לשנה בצורה כזו, אבל קשה להזמין אורחים לחדר כי הוא מפריע לכל וכוח עם בשימתו העמוקה והרועשת. גם קורא לעתים קרובות שהוא עולה ושוכב באויר בחצי הדרך בין המיטה ובין ההקרה וצועק בקול חזק: "סוף העולם הגיע!" האים אתם סחורים? זה ממש מפחיד את האורחים, הם זוחלים מעל ערימות הקליפות החוצה. מה עלי לעשות?

החתום: עיף.